

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/81/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4622010040
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4622010040.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a členov senátu JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD. a JUDr. Ľubomíry Kubáňovej, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., pre prečin sprenevery podľa § 213 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona, o odvolaní prokurátorky Okresnej prokuratúry Topoľčany (ďalej len „prokurátor“) proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 16.10.2024, sp.zn. TO-8T/16/2022, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 12. júna 2025, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný A. B. (ďalej len „obžalovaný“) podľa § 285 písmeno a/ Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Topoľčany zo dňa 02.02.2022, vedenej pod Pv 102/21/4406-22, zo skutku právne posúdeného ako prečin sprenevery podľa § 213 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že: „na základe uzatvorenej písomnej zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX medzi ním a spoločnosťou C. D., E., v presne nezistený čas dňa 13.09.2018 v obci F. E. G. H. A. prevzal od konateľa predmetnej spoločnosti C. D., poškodeného I. A. finančnú hotovosť vo výške 5.000,- Eur za účelom zaplatenia poplatkov ohľadne vybavenia stavebných povolení a zabezpečenia projektov v súvislosti s plánovanou výstavbou rodinných domov na pozemkoch v k.ú. obce J. K., a keďže obvinený poškodenému pri viacerých osobných stretnutiach oznámil, že je všetko vybavené, zo strany spoločnosti C. D. došlo k samotnej realizácii výstavby rodinných domov, avšak na jeseň roku 2019 sa poškodený dozvedel, že nie sú vybavené žiadne stavebné povolenia, po čom obvinený na dotazy poškodeného uvádzal, že on nepochybil a na osobné vyzvania alebo prostredníctvom sms správ prevzatú hotovosť doposiaľ poškodenému nevrátil, ale si ju ponechal a použil na bližšie nestotožnený účel, čím tak poškodenému I. A., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom E., A. XXX/XX, ako konateľovi spoločnosti C. D. spôsobil škodu vo výške 5.000,-Eur“, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Podľa § 288 odsek 3 Trestného poriadku bol poškodený s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení, podal odvolanie prokurátor v neprospech obžalovaného, ktoré odôvodnil tým, že súd I. stupňa rozhodol na základe nesprávneho posúdenia skutkových zistení a nedostatočne sa vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Spáchanie skutku preukazuje priamo poškodený, ktorý opakovane vo svojich výsluchoch po riadnom poučení potvrdil, že obžalovanému odovzdal finančnú hotovosť vo výške 5.000 eur na vybavenie stavebných povolení. Pri odovzdávaní peňazí síce nebol žiadny svedok, avšak nepriamo odovzdanie tejto finančnej hotovosti preukazuje doklad o výbere finančnej hotovosti z účtu poškodeného ako aj SMS komunikácia, v ktorej poškodený žiada vrátenie tejto sumy. Samotný obžalovaný v tejto SMS komunikácii potvrdil prevzatie peňazí a opakovane sľuboval ich vrátenie. Ostatní svedkovia sa skutočnosti dozvedeli len sprostredkované. Z dôkazov bolo teda preukázané, že obžalovaný prevzal od poškodeného finančnú hotovosť za stanoveným účelom, ktorý obžalovaný nevykonal a ani peniaze nevrátil. Navrhol zrušiť

napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku a podľa § 322 odsek 1, odsek 4 písmeno a/ Trestného poriadku vec vrátiť súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu, ktorý považuje odvolanie prokurátora v celom rozsahu za nedôvodné, pretože takúto sumu od poškodeného neprevzal a pokiaľ prokurátor argumentuje SMS komunikáciou, tak táto vôbec nepotvrďuje prevzatie uvedenej sumy. Vo vzťahu ku komunikácii na č.l. 273-290, táto prebehla v čase, keď sa riešili peniaze od L. a peniaze išli výlučne na stavbu a nie na stavebné povolenie. Komunikácia potvrdzuje jeho tvrdenia, a to rovnako aj výpoveď svedka L.. Súd I. stupňa sa vysporiadal so všetkými významnými okolnosťami pre rozhodnutie a rozhodol správne v súlade so základnou zásadou trestného konania, že vina obžalovaného musí byť preukázané jednoznačne a nepochybne. Navrhol odvolanie prokurátora podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný A. B. bol o verejnom zasadnutí riadne a včas upovedomený, požiadal o vykonanie verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti a krajský súd preto za splnenia podmienok ustanovenia § 293 odsek 7 Trestného poriadku vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí zotrvala na písomných dôvodoch odvolania prokurátora, navrhla, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku a vec vrátil súdu I. stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí zotrval na písomných dôvodoch vyjadrenia k odvolaniu prokurátora. Navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou v neprospech obžalovaného, nezistiac dôvody na postup vyplývajúci z § 316 odsek 1, odsek 3 Trestného poriadku, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého oslobodzujúceho rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť konania, ktoré mu predchádzalo, pričom neopomenul skúmať, či vec neobsahuje chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní pri vykonávaní dôkazov postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ako i ďalších ustanovení upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

Svoje rozhodnutie súd I. stupňa primerane odôvodnil tak, ako mu to ukladajú príslušné ustanovenia Trestného poriadku, keď uviedol, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, aj keď treba uviesť, že úvahy súdu I. stupňa sú v celom rozsahu prevzaté z uznesenia Krajského súdu v Nitre z 26.10.2023, sp. zn. 4To/81/2023, ktorým bol rozsudok v danej veci zo 04.05.2023, sp. zn. 8T/16/2022, v tom čase Okresného súdu Topoľčany zrušený a vec bola tomuto súdu vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie.

Bez ohľadu na uvedené však krajský súd uvádza, že v prejednávanej veci bolo od začiatku trestného konania potrebné vykonať dokazovanie k objasneniu základnej skutkovej otázky vyplývajúcej z ustanovenia § 119 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku, teda či sa skutok, popísaný v obžalobe prokurátora a následne v rozsudku súdu I. stupňa, stal a či má znaky trestného činu a v neposlednom rade, či skutok popísaný v skutkovej vete obžaloby, je označený spôsobom, ako to predpokladá ustanovenie § 235 odsek 1 Trestného poriadku. V skutkovej vete podanej obžaloby je popísané konanie obžalovaného, ktorý mal od poškodeného prevziať sumu 5.000 eur za účelom zaplatenia poplatkov za vybavenie stavebných povolení a to na základe písomne uzatvorenej zmluvy z 10.02.2017, následne sú v skutkovej vete popísané skutočnosti, ako sa poškodený dozvedel, že nie sú vybavené stavebné povolenia, že požiadal obžalovaného o vrátenie finančnej hotovosti, ktoré obžalovaný poškodenému nevrátil a použil na nestotožnený účel. Týmto konaním sa mal obžalovaný dopustiť prečinu sprenevery podľa § 213 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona.

Podľa § 235 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku, okrem iných náležitostí obžaloby uvedených v písmenách a/ až f/ tohto ustanovenia, obžaloba musí obsahovať obžalobný návrh, v ktorom musí byť označený skutok, pre ktorý je obvinený stíhaný s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, prípadne s uvedením iných skutočností, ak ich treba na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným, a aby bolo odôvodnené použitie určitej trestnej sadzby, ďalej sa uvedie právna kvalifikácia skutku s uvedením zákonného pomenovania trestného činu, o ktorý v tomto skutku ide, aj príslušné ustanovenia Trestného zákona a všetky zákonné znaky, vrátane tých, ktoré odôvodňujú určitú trestnú sadzbu.

Podľa § 163 odsek 3 Trestného poriadku výrok, ktorým sa obžalovaný uznáva za vinného alebo ktorým sa spod obžaloby oslobodzuje, musí presne označovať trestný čin, ktorého sa výrok týka a to nielen zákonným pomenovaním a uvedením právnej kvalifikácie, ale aj uvedením miesta, času a spôsobu spáchania, prípadne aj uvedením iných skutočností potrebných na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným, ako aj uvedením všetkých zákonných znakov vrátane tých, ktoré odôvodňujú určitú trestnú sadzbu.

Podľa § 213 odsek 1 Trestného zákona kto si prisvojí cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobí tak na cudzom majetku škodu malú, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Skutok, ktorým sa obvinený uznáva za vinného, musí byť v tzv. skutkovej vete obžaloby a následne rozsudku vymedzený tak, aby zodpovedal všetkým znakom skutkovej podstaty trestného činu, z ktorého sa obvinený uznáva za vinného. Ak má byť skutok uvedený v odsudzujúcom rozsudku právne hodnotený ako prečin sprenevery podľa § 213 odsek 1 Trestného zákona, musí obsahovať všetky znaky uvedeného trestného činu, t. j. že musí vyjadrovať a to v skutkovej vete také konanie obvineného, ktorým si tento prisvojí cudziu vec, pričom podmienkou prisvojenia si cudzej veci je jej zverenie.

Krajský súd zo znenia skutkovej vety podanej obžaloby, ktorá popisuje konanie obžalovaného, však nezistil, že obžalovaný si prisvojil cudziu vec, ktorá mu bola zverená. K danému sa krajský súd vyjadroval už v zrušujúcom uznesení z 26.10.2023, sp. zn. 4To/81/2023, pričom krajský súd na týchto úvahách zotrúva, pretože vykonaným dokazovaním nedošlo k žiadnej zmene v skutkovej vete obžaloby, pričom zdôrazňuje, že tvrdenia prokurátora, že obžalovanému bola zverená suma 5.000 eur na vybavenie stavebných povolení a to na základe písomnej zmluvy z 10.02.2017 medzi obžalovaným a spoločnosťou C. D. (ďalej len „spoločnosť poškodeného“), nezodpovedajú vykonanému dokazovaniu, pretože nezodpovedajú obsahu zmluvy, na ktorú prokurátor odkazuje v podanej obžalobe. Citovaná zmluva, na základe ktorej mal obžalovaný konať spôsobom uvedeným v obžalobe prokurátora, takéto oprávnenie obžalovaného neobsahuje. Obžalovaný mal pre spoločnosť poškodeného podľa tejto zmluvy vyvíjať činnosť smerujúcu výlučne k tomu, aby mal záujemca príležitosť uzavrieť zmluvu s treťou osobou, predmetom ktorej je výstavba rodinného domu. Žiadne ďalšie oprávnenia obžalovaný na základe citovanej zmluvy nemal. Takémuto záveru nasvedčujú aj ďalšie úvahy krajského súdu, že obžalovaný nemal oprávnenie a ani možnosti akýmkoľvek spôsobom zabezpečiť tzv. vybavenie alebo realizáciu stavebného povolenia, na ktorú činnosť mu daná finančná hotovosť mala byť poskytnutá. Z ustanovenia § 58 odsek 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej len „stavebný zákon“) vyplýva, že žiadosť o stavebné povolenie spolu s predpísanou dokumentáciou podáva stavebník stavebnému úradu, pričom z ďalších ustanovení stavebného zákona vyplývajú všetky náležitosti, ktoré musia byť splnené, aby bolo stavebné povolenie vydané a to vrátane projektovej dokumentácie, ktorá je samozrejme základnou náležitosťou pre preskúmanie predloženej dokumentácie stavebným úradom na účely vydania stavebného povolenia. Podľa § 59 odsek 1 stavebného zákona účastníkmi stavebného konania sú stavebník, právnické a fyzické osoby, ktoré majú vlastnícke právo k pozemkom a stavbám na nich vrátane susedných pozemkov a stavieb. Obžalovaný ako osoba, ktorá vykonávala podľa zmluvy uzatvorenej so spoločnosťou poškodeného sprostredkovateľskú činnosť, nebol a ani nemohol účastníkom daného stavebného konania, vykonaným dokazovaním nebolo ani preukázané, že na takéto konanie bol osobitne splnomocnený podľa príslušných ustanovení zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní a preto nemohol zabezpečiť stavebné povolenie, resp. zaplatenie poplatkov na účely stavebného povolenia, a to zvlášť v tom prípade, že stavebné konanie v daných veciach, ako to vyplýva z vykonaného dokazovania, ani nebolo začaté z dôvodu, že účastníci konania a to konkrétne stavebníci nepodali žiadosti o stavebné povolenie príslušnému stavebnému úradu a nehovoriac o tom, že nedisponovali ani príslušnou projektovou dokumentáciou. Nie je teda zrejmé, ako poškodený ako štatutárny orgán spoločnosti, ktorá mala vykonať stavby pre konkrétnych stavebníkov v danej veci, mohol predpokladať, že obžalovaný môže, resp. má zabezpečiť príslušné stavebné povolenia, vrátane zaplatenia poplatkov

za tieto povolenia, na ktoré mu mali byť tieto peniaze poskytnuté. Skutková veta podanej obžaloby teda neobsahuje uvedenie zákonných znakov trestného činu a na podklade takto formulovaného skutku nie je možné, aby mohol byť skutok posúdený ako trestný čin, t.j. ako prečin sprenevery a za daného znenia skutkovej vety obžaloby, ani ako iný trestný čin uvedený v osobitnej časti Trestného zákona. Tu je potrebné uviesť, že zodpovednosť za kvalitu popisu skutku, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu, má v konaní pred súdom iba prokurátor a nie je úlohou súdu prvého stupňa, aby bez návrhovej aktivity upravoval prokurátorovi skutok tak, aby obžalovaného mohol uznať za vinného, nakoľko dôkazné bremeno ohľadne otázky viny má v konaní pred súdom len prokurátor. Orgány činné v trestnom konaní by preto mali popisu skutku venovať náležitú pozornosť, nakoľko výsledok trestného konania môže závisieť aj od toho, ako je formulovaný skutok v obžalobnom návrhu.

Bez ohľadu na uvedené však krajský súd zotrúva aj na ďalších úvahách uvedených v jeho ostatnom rozhodnutí, že odovzdanie sumy 5.000 eur obžalovanému má okrem tvrdenia poškodeného a výberu finančnej hotovosti poškodeným preukazovať aj SMS komunikácia medzi obžalovaným a poškodeným. Obsah komunikácie nachádzajúcej sa v spisovom materiáli však takéto tvrdenia neobsahuje, pretože v spisovom materiáli, konkrétne na č.l. 22 sa nachádza komunikácia medzi poškodeným a obžalovaným o sume 5.000 eur odovzdanej však v roku 2017, a ani z obsahu ďalšej komunikácie na sociálnych sieťach, ktorá bola vykonaná na hlavnom pojednávaní po zrušení veci krajským súdom, nebolo preukázané konkrétne odovzdanie danej sumy obžalovanému za účelom vybavenia stavebných povolení. Obsah predloženej SMS komunikácie nasvedčuje tomu, že poškodený a obžalovaný vzájomne komunikovali o určitej finančnej hotovosti, avšak išlo o sumu 10.000 eur, ktorý poškodený požadoval od jedného z investorov stavby, ktorému staval dom. Konkrétne poškodený žiadal 10.000 eur pre robotníkov, kúrenie a materiál a práve táto suma bola dňa 13.09.2018, kedy sa mal skutok stať, zaslaná na účet poškodeného, práve od tohto stavebníka. Z vyššie uvedeného preto nie je bez dôvodných pochybností možné vyvodiť záver, že suma 5.000 eur, ktorá bola v tento deň vybratá poškodeným z jeho účtu, nebola použitá práve na účely, na ktoré ju poškodený žiadal od stavebníka L., teda na náklady súvisiace s výstavbou rodinného domu tohto stavebníka, keď navyše bolo preukázané, že so stavbou, konkrétne tohto domu, bolo už začaté. Navyše krajskému súdu nie je zrejmé, na základe čoho poškodený vykonával realizáciu konkrétnych stavieb bez toho, aby mal k dispozícii kompletnú projektovú dokumentáciu.

V tejto súvislosti je potrebné poukázať na zmätočnosť výpovede poškodeného, z obsahu ktorej vyplýva, že 5.000,--eur poškodený dal obžalovanému dňa 13.09.2018, na presne daný účel, po nejakom čase mu mal obžalovaný osobne povedať, že všetko je vybavené, že sa môže začať so samotnou výstavbou rodinných domov, čo aj urobil a v mesiaci august 2018 začal výstavbu rodinného domu pre M. L.. Výstavbu domov začal riešiť s tým, že bol v tom, že všetky povolenia za stavby sú vybavené a aj zakúpené projekty. Z daného vyplýva, že výpoveď poškodeného vo vzťahu ku skutočnosti, kedy a za akým účelom odovzdal obžalovanému 5.000,--eur, je zmätočná a v danom štádiu konania existujú dôvodné pochybnosti o jej vierohodnosti, pretože podľa jeho výpovede mu mal peniaze na účely stavebného povolenia a projektovej dokumentácie odovzdať dňa 13.09.2018, avšak z citovanej výpovede vyplýva, že stavbu, konkrétne pre svedka L., začal už v auguste 2018, o čom svedčí aj obsah predloženej komunikácie, keď uvádzal, že k stavbe pre L. nebude pokračovať, pokiaľ mu nedá aspoň 10.000,--eur a uviedol, že v tom čase si myslel, že je všetko vybavené. Dané tvrdenia poškodeného teda nasvedčujú skutočnosti, že malo ísť o peniaze odovzdané obžalovanému v roku 2017, o ktorých sa bavili v predloženej SMS komunikácii, pretože keď mal začať stavať pre stavebníka L. až po tom, čo ho mal obžalovaný ubezpečiť, že všetko je vybavené, tak potom nemohol začať stavbu pre stavebníka L. už v auguste 2018, keď obžalovaný mal, podľa tvrdenia poškodeného, vybavovať stavebné povolenia až po tom, čo mu mal 13.09.2018 odovzdať 5.000 eur. Dané skutočnosti v súvislosti s tým, že o odovzdaní sumy 5.000 eur poškodeným obžalovanému neexistuje žiadna písomná dokumentácia a ani žiadna priama svedecká výpoveď, spochybňujú tvrdenia poškodeného, že obžalovanému dňa 13.09.2018 odovzdal finančnú hotovosť 5.000 eur a navyše za účelom vybavenia stavebných povolení. Z obsahu spisového materiálu, predovšetkým listinných dôkazov a výpovedí svedkov je zrejmé, že medzi obžalovaným a poškodeným existovali určité obchodné vzťahy a pravdepodobne aj presuny finančných prostriedkov, či už v súlade so zákonom alebo mimo zákonný rámec, avšak na základe zabezpečených dôkazov v danej trestnej veci nie je možné bez dôvodných pochybností urobiť záver, že skutok popísaný v obžalobe prokurátora sa stal a v neposlednom rade, že obsahuje všetky zákonné znaky prečinu, resp. trestného činu popísaného v osobitnej časti Trestného zákona.

Krajský súd, rovnako ako súd I. stupňa, nemal za nepochybne preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný, poukazujúc pritom na vyhodnotenie dôkazov súdom I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré zodpovedajú ustanoveniu § 2 odsek 12 Trestného poriadku a v ktorom sa súd I. stupňa vysporiadal s dôkazmi tak obžaloby ako i obhajoby, aj keď prevzaté z úvah uvedených v zrušujúcom uznesení krajského súdu a správne dospel k záveru, že nebolo dostatočným spôsobom a bez pochybností preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný.

S poukazom na uvedené odvolací súd odvolanie prokurátora podané v neprospech obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať ďalší riadny opravný prostriedok.